יפעת מידע תקשורתי
הירקון 3 בני ברק, מגדלי LYFE בניין B טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

97773254-4	12/05/2026	ידיעות אחרונות - ממון	עמוד 6	1	54.21x37.81
קרן אדמונד דה רוטשיל - 21385					

הכריעים של העוטף :

הם שרדו את 7 באוקטובר, איבדו חברים ובחרו לחזור הביתה לעוטף כדי לבנות אותו מחדש ● 27 יזמים צעירים זכו ממינהלת תקומה למענקים של מאות אלפי שקלים להקמת עסקים כחלק משיקום האיזור ● מחוות סוסים טיפולית בתושיה, דרך מסעדה בשדרות ועד אימוני כושר קרבי בניר עם ● סיפוריהם של ארבעה צעירים שנחושים לרפא את הטראומה במו ידיהם ומצהירים: "זה הניצחון האמיתי שלנו"

סיפור ניצחון: מסע מרגש בעקבות היזמים הצעירים של עוטף עזה
יעל ולצר, עמ' 6

שיר לוין, "באמצעות הכסף אוכל להרחיב את רמקום"

מיכל טריינים, "מוחרת על בילוים מתוך אהבה, לעסק ולחיזוק העוטף"

רינת לוי: "אחרי ה־7 באוקטובר הבנתי כמה נח"ל להכוון נערות לשירות משמעותי"

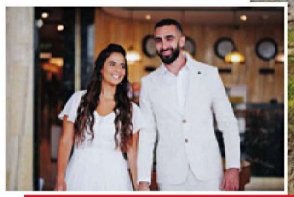

רינת לוי: "בעקבות ה־7 באוקטובר החלטתי להתחתן ולהקים משפחה. נישאתי ועברנו להתגורר בניר עם, מתוך הבנה שאם פה לא יהיה בטוח, אז בשום מקום אחר במדינה לא יהיה"

עילומים: אילן בנדמנים, רמי שלום, לבנה גילמים

הכריעים של העוטף

|| יעל ולצר ||

"אנחנו כאן כדי להישאר". כאן נקום את הבית שלנו, כאן נפתח עסקים, בזיה חלק משיקום העוטף", זה המסר שחוזר על עצמו בקרב צעירים, כולם יזמים בעבדי חזון, שזה תוכבלו לאחרונה לתוכנית TKUMUP של מינהלת תקומה, במסגרתה יכו צעירים נמרי צים למענק של עשרות המאות אלפי שקלים כדי להקים לבסס את. העסק שלהם כחלק משיקום האזור.

התוכנית, עליה הכריזה לפני כחצי שנה המינהלת, כשותפות עם רשות הצעירים במשרד נגב גלील ואשכול נגב מערבי, וקרן אדמונד דה רוטשילד, פנתה ליזמים ובעלי עסקים, בני 35–18. הבינהלת הקריטה לת־כנית 7 מיליון שקלים. לפנייה הגיבו כ־200 מעמודרת מועמדים תושבי העוטף, שביקשו להקים עסק חדש או להקפיץ את העסק הקיים שלהם. במטרה לייצר פרנסה יציבה ותעסוקה מקומית לחבל.

לפני חודש, בחודש, מתוך כל המועמד־דים, 25 עסקים, שבבעלות 27 יזמים, תרצו.

אפיק עמר: "הצורך בשיקום וטיפול הוא משימה לאומית וחובתנו לבנות ולהפריח את המקום הזה מתוך הריסותיו. המענק הוא קרש הקפיצה להגשמת החלום"

"כרישים מאוור העוטף, בדרומים שונים, בהם קולינריה, שיפוץ, חקלאות. כל מזום קיבל מתקובה מענק כספי, שנע בין 100,000 ל־350,000 שקל, לצד מעטפת תמיכה של כלים פרקטיים להקמת יפיתוח העסק, כגון ימי עיון, ליווי עסקי אישי, הרצאות השראה וחברות בקהילה עסקית מקומית. "המשיקום של חבל הקוכה לא יימדד רק בבנייה של בתים ותשתיות, אלא ביכולת לייצר כאן עתיד כלכלי יציב לדור הצעיר, שבחר לחזור ולהקים כאן את חייו". ציין ראש מינהלת תקומה, אביעד פרידמן.

מנהל "ממון" מביא את סיפוריהם של ארבעה מהעסקים היוכים.

הלוחש לסוסים

אפיק עמר, בן 23, מטושב תושיה, יישוב בפרי דתי, סמוך לנתיבות, קיבל 350,000 שקל עבור הקמת חוות סוסים לרכיבה טי־פולית. עמה שמתחרה אופז פעיל בדתאחד־רות הספרט בענף הריינינג, ומחרוג במקום הרביעי בארץ, הוא מדריך רכיבה טיפולית ומדריך רכיבה מערבית. בימים אלו הוא נמצא בשלבי הקמה ראשוניים של "חוות סל – חוות סוסים רב תחומית לרכיבה טיפולית", במישב.

"החיבור שלי לסוסים הוא לא רק מקצועי, הוא קודם כל סיפור אהבה שהתחיל בגיל 12. הכוסים הוו עבריי תמיד מקום של שקט, עוצמה ותקשורת ללא מילים. כמי שחי נרושם את עולם הרכיבה ומתחרה ברמות הגבוהות ביותר בא־ץ, הרגשתי שזו חובתי להביא את הכלי המדהים הזה הביתה, לתוך הקהילה שלי בשדות נגב ובעוטף. בעקבות אירועי ד־7 באוקטובר הצורך בטיפול ושיקום הפך קטמימה לאומית. ראיתי את המחסור בח־ות טיפולית באזור והבנתי שהשילוב בין האהבה הגדולה שלי לסוסים לצורך הביבר של הקהילה בשיקום הוא השלחות שלי. להקים את החווה דוקא כאן זה הניצחון האמיתי שלנו. להישאר, לבנות ולהפריח את דבל הארץ הזה מתוך הריסותיו".

המעגע מתקומה, היא מעשיר "מהווה את קרש הקפיצה, שיאפשר להפוך חלום אישי לתשתית קהילתית חיונית. המסרה המרכזית שלי היא שכל מטופל באווה יוכל לקבל מענה שהוא יקוק לי בצורה נגישה "מטובבדת. המענק מאפשר לבנות את הבית הזה עבורם, ולתת לסוסים לעשות את מה שהם יודעים הכי טוב, ל־יאפ".

השורד שמצא מפלט

שחר לוין, בן 25, מטושב תלמי יוסף במור־עצה אזרחית אשכול, קיבל 150,000 שקל כדי להרחיב את מועדון פוג'יבולי, ספורט חדפים שנעדר בבזיל, ומשלב בין כדוראגי לבדוראף. פוגי'יבולי נחשף לוין במהלך טייל לבדיל, שעשה לפני כארבע שנים. אבל מה שהבייב בשלבי הקמה ראשוניים של "חוות סל – חוות סוסים רב תחומית לרכיבה טיפולית", במישב.

"הייתי בסביבה הנובה עם עוד עשרה חברים מהאוור", הוא מספר. "בהתחלה, לא הת־נשב בו, אבל כשהבנו שיש פה משהו קצת חריג, הוחלטנו לחזור הביתה. ואז נ־מעגנו בפקק של בביש 232, בו התרחש טבח בירא של עשרת אזרחים וחיילים. הצלחנו להיעצל, ולאחר כחמש שנות, הגענו לטבוב פטיש, אליו הגיעו מאות ניצולים מהביבה. אנחנו ניצלנו, אבל בעצרו, בין הנרצחים הוי יידיד טובה שלי, שליו מדמרנו, ובן זוגה, גיא רוי. איתה טיילתי ברחום אוריקה, והיא, למעצה, אחראית לי־יכות שלי עם הפוג'יבולי".

בשבריים האחרונות, עד לפני כחודשים, התגורר לוין בת"א, ולפני כחודשים דוד לתלמי יוסף. "ציתי את ת"א, כדי לצאת קצת ולקחת אוויר מהבית ואווה. עשיתי קורס מאמנים בברזיל. בהמשך רכשתי מועדון פוג'יבולי בת"א בשם "האמיגוס", ולמעצה, המקום שהקבתי בתלמי יוסף, הוא הטבר".

לוין גם מגיש במעט שנתיים בנו 8. אמנם, הוא היה לוחם בגבחרים בשריות הסדיר שלו, אבל בעקבות היחיד ניצול הנובה, הוא כספר, לא אפשרו לי להילחם בעזה, מחשש לפוטט טראומה, הוא משולב בכיתת כיבוי אוגדת עזה.

למה חזרת לעוטף?

"הבנתי שזה המקום שבו אני רוצה לחיות. אמנם, בת הזוג שלי עדיין בת"א, אבל אני מקוה שאשכנע אותה להתגורר בתלמי יוסף. ה־7 באוקטובר המלחמה דכיחו לי, שהחיים קצרים לפעמים ילא צפיים, וכן אני חייב לעשות את מה שאני באמת אוהב. שליי, למשל, לא הספיקה, לצערי".

הוא בנה מגרש מאחורי ביתו, הביא אליו חול ים, רחל לפרסם את הבטורה. "בר־קתי דיברתי עם אנשים במועצה, ראיתי דחלטנו לחזור הביתה. ואז נ־מעגנו בפקק של בביש 232, בו התרחש טבח בירא של עשרת אזרחים וחיילים. הצלחנו להיעצל, ולאחר כחמש שנות, הגענו לטבוב פטיש, ספורט מרתק, יוצר קהילה. זה היה חלום שלי. היום יש כבר 50 צעירים, בני 15 עד 25, במרכז שהקמתי, מרג של מקום מפלט.

"רכסיי שקיבלתי מתקומה ישמש להחיב טובה את המקום להמציא בהשוך חבר" לקורס מאמנים. חזרתי לכאן, כדי לא לוותר על הבית. לשמחתי, יותר ויותר חזרים לכאן, אנחנו כאן כדי להישאר. אם בין היתר, בעירת המיום הזה, יתר אנשים יגואו או ייישארו להתגורר בעוטף, ישיחו את שלי".

כושר קרבי לנערות

רינת לוי קתתי בת 25, מקביץ ניר עם, קיבלה מתקוקה 100,000 שקל לפיתוח המיום שלה, הקמת קבוצות כושר קרבי לנערות. "אחריות שלך לחיים". לוי קהתי, שנולדה בקצריר, שימשה בשירותה הצבאי לחמות בגדוד חילוץ והצלה בדיקים. "כך הכירה את הדרום, בו הוחלטה, בסופו של דבר להקים את ביתה. "בשירות הצבאי, כשהבשרתי לו־ר חמות, הבבתי את אחת הבעיות הקשות המ־חלות לשירות הדשוט הזה. מגיעות צעירות נפוצצות במטיבציה, אבל הן יחסת רזות ולא נכונות, ובדרשות לעומסים זהים לשל הגברים, מה שמביא לפציעות רבות ולכעיות רפואיות. הנושא הזה עדד עדד יות־ר לתודעה שלי ב־7 באוקטובר ולאחר מכן הוחלטתי לפעול, כדי להוביל שינוי בתחום".

איפה חיית ב־7 באוקטובר?

"ביתי בבית הורי בקבוץ, הקפיצו אותי ראת הפלישה לבאר", שם לקחתי חלק בשטי־נות מתכבות. בלצרף, חברה קרובה שלי, טרן אלינה פרבוסורוב, נ־ה־גה בבסיס אורים. ב־7 באוקטובר היא סגרה בבסיס בסמקרת תורנית, ועב תחילת המתקפה: כנסה לחש"ל ועם הסמכ"ציה. תיפעלה את האיירוע והקי פיצה כוחות לקובוצים. אך דעדד לא הגיעה בזמן והיא נ־רצחה באכזריות. האירוע הזה וגם השהתתפות שלי בקרב בבאר, חיזקו אצלי הרבה מורכבויות בכמה דה להיות. אשה. הבנתי כמה זה בחיר. היינו שלוש לוחמות. כשהגענו לאזרחים, להציל אותם, זה לא עניין אף אחד אם אני גבר או אשה. הם רק רצו שיציל־ו אותם".

דרך מה שגרם לך לעבור להתגורר בעוטף?

"החלטתי לכיים את שירות הכבע שלי. ניסו לשכנע אותי לישאר, אבל החלטתי שאני רוצה להקים כשפחה, להיות אמא. זה חלק מהחשפעה של ה־7 באוקטובר עליי. באוגוסט 2024 השתחררתי, בינלי 2025 נ־י שאתי להראל, יליד אשקלון. אנחנו מה מרצון, מהבנה, שאם פה לא יהיה בטוח, אז בשום מקום אחר במדינה לא בטוח. מעבר לזה שגיר עם הוא אחד המקומות היפים בארץ ויש פה חיי קהילה נפלאים".

קיבלת 100,000 שקל לפיתוח רעיון שלך. ספרי על התוכנית העתידית שלך

"המיום נועד להכוון נערות צעירות לשי־רות הכנה בנטליה. יידע פרקטי. אחת המטרות היא כ־ם לצמצם את כמות הלחמות דסוכלות מפציעות עומס במהלך השירות. נכון להיום העסק פעיל עם קבוצות בשדרות, באר שבע, נתניה ואשדוד, ובעונת הססף שקיבלתי, יקו־מו עוד קבוצות, ממשל בתל אביב וביו־שלים. נכון להיום יש 173 בנות בקבוצות השונות, ובאמונה, אני ממשיכה לגדיל. הן בפלאות. אלו הקצינות והלוחמות הבאות בצה"ל. הן חזקות פיזית ובריאות, ובעלות חוסן נפשי".

את רואה את הרכבה־לית או כנגית הרפטמ"ל מגיעה מאחת הקבוצות שלך?

"אני אפילו יכולה להבביע לך עליה", היא צוחקת. "יש פה בחורה, שבכל פעם אני אומרת לה את זה. הלוואי ויהיו רבים שיסתו־כבו בין הנערות דאלו ייבינו את המוטיבציה והערכים שלהן".

קולינריה בשדרות

מיכל טריינים, בת 22 מ־שדרות, קיב־לה 200,000 שקל כדי לפתח את המסעדה האיטלקית, שהקימה בעיר לפני כחצי שנה. על המסעדה הזו, היא מספרת, חלמה מאז שהייתה בת 14, ואף חסכה לכך כסף. "החוזן שלי היה להביא לשדרות קולינריה איכותית עם חוויית אירוח נגישה ומרגשת, שתהווה מקום מפגש של תקוה לתישבי האזור, במיוחד לאחר אירועי השבועה באוקטובר". מסעדה כזו גם מחזקת את הכלכלה המקו־מית, גם מייצרת תעסוקה וגם תחזיר חיים ו"דרמליות" לעוטף", היא אומרת.

מה תעשי עם סכום הכסף שקיבלת מת־קומה?

"אשתמש בו להרחבת הבסעדה".

קצת משונה בגיל 14 לחלום על הקמת מסעדה.

"עד היום הוריי צחקים, שבזמן שבבת הבית שלי היו מציירים את סמלות הכלה שלהן, אני הייתי מציירת את המסעדה שא־פשר. קשה לי להניח באיפה החלום הזה מגיע, כי הוא לא מגיע ממקום של אהבת הבישול, אלא מתוך רצון וחזון להקים ולבנות. כי אני לא מבשלת".

היא נולדה גדולה באשקלון. לשדרות, עבורה הנשפחה בשהיא הייתה בת 18. תח־לום התחיק כשהייתי מאושפות במשך כשנה בבית"ח בגלל קרוהן. דיסבתי איך החיים שלי יראו לאחר מכן, והבנתי שאני רוצה להיות. עצמאית ולרגשים את החלום שלי".

את דסכום הראשוני, 800,000 שקל, השקיעה במסעדה מחסבונהיה ומכסי־פים שהחריים העניקו לה. "לאחר ה־7 באוקטובר פינו אותנו, אבל כשחזרנו ידעתי שאנגשים את החלום. לשמח־ת, הצלחתי כך לשנרג את הנוף של שדרות".

תגבירי.

"־ציתי שהמסעדה הזאת מקום לוי־ציאה לצעירים, ולא רק שהיא תתאים לכל קהלים. יש במכעדה כ־80 מקו־מות ומנות משלוחים, היא מלאה. נגיעים לכאן מכל הארץ ומישרבי העוטף. זה מקום שמח".

את המסעדה היא פתחה חצי שנה לפני בשר־ת המענק מתקומה. "הכסף ילך לה־חבה. המסעדה, לנשל לפתוח בה מקום לאירועים, יש לזה דרישה, לקונביסור", היא אומרת.

ומה עם זוגיות? היי חברה, כמו כל בני גילך?

"־ישואין ומשפחה? כרגע זה רחוק ממני. היום אני רואה את עצמי יומת ואשת עסקים. להגשם אפשר גם בגיל 30. בכלל, אני מחות־שלהן, אני הייתי מצירת את המסעדה שא־פשר. קשה לי להניח באיפה החלום הזה מגיע, כי הוא לא מגיע ממקום של אהבת הבישול, אלא מתוך הרצון לחזק את העוטף".

ראש מינהלת תקומה, אביעד פרידמן צילום: עובדיה בסיונו